

عنوان مقاله:

سیر تاریخی رستاخیز در عرفان اسلامی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ابراهیم احدی قورتلوش - کارشناس ارشد: تاریخ تشیع

توحید نادری - کارشناس ارشد: تاریخ زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

عرفا نگرشی هنری نسبت به دین و آموزه های آن دارند. یکی از زمینه ها و موضوعاتی که عرفا نسبت به آن نگرشی متمایز از عالمان مذهبی دارند، روز قیامت یا به تعبیری دیگر، رستاخیز است. در اینمقاله، دیدگاه برخی از عرفای بزرگ را در زمینه ی رستاخیز مورد بررسی قرار داده ایم و نتیجه ی به دست آمده این است: از آن جا که جایگاه انسان در جهان بینی عرفانی، پس از مرکز هرم آفرینشیعی بلافاصله بعد از خداست، بنابراین اکثر عارفان معتقدند که رستاخیز ممکن است در درون و باطن همین انسان اتفاق بیافتد که این امر به تعبیر آن ها قیامت کبری نام دارد. فهم معاد و قیامت از نظر عرفان اسلامی منوط به علم به حقیقت جان آدمی است و لذا عرفا را اعتقاد بر این است که اگر کسی حقیقت جان خود را دریابد یعنی مبدا و منتهای آن را بداند و راه رسیدن به مدارج و معارج ترقیروحانی آن را بفهمد به غایت و هدف آفرینش خود راه یافته است. عرفا نسبت به مکان و زمان وقوع رستاخیز و همچنین رویت خدا، نظرات متفاوتی نسبت به نظر دین دارند

کلمات کلیدی:

رستاخیز، عرفان اسلامی، انسان، قیامت کبری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581625>

